

NOBERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Províncias: Un trimestre. . 0'75 ptas.
 Extranjero: Un año. 6'00 »
 Número atrasado: 0'10 »

AÑO I ————— N.º 23
 Sóller 9 de Junio de 1917

Correspondencia y Administración
 Luna 27.—SÓLLER
 No se devuelven los originales

Las mujeres

Si me preguntaran el porqué las mujeres logran concentrarse todas las miradas de los hombres, no sabría que contestar. Tal vez me atreviera a decir, por pura prueba de adivinarlo:

—Porque tienen una fuerza de atracción que nos atrae y.....

Nada; que no se lo que diría. Lo cierto es que cuando vemos una mujer hermosa, de ténue cuerpo que cimbreaba al compás de su movimiento, nos seduce. Si nos habla, si nos mira con premeditación, si a través de sus encajes nos deja ver el nacimiento de sus senos, si nos promete y accede a nuestros deseos, nos emociona, nos fascina, nos arrebatada, nos electriza, nos enloquece, nos excita, nos chifla y, en fin, que una mujer es capaz de hacernos reñir con los amigos, de hacernos separar de la familia, y todo ¿para qué?...

Para gozar unos momentos y..... ¿después?

Nada. La flor desahojada pierde su hermosura. El champañ que pierde la espuma pierde la sabrosidad, y la mujer sin espuma, desahojada, pierde su valor y ya no nos arrebatada, ya no nos fascina, ya no nos chifla..... ya no vale nada.

URBANO ROSSELLÓ SERRA

UN BON XASCO

Jo som un d'aquells, qu'els s'agrade pintarle pes *Ciclets*, fumant un bon *habano*, y murmulant el prótsim, o criticant ets alemans, o brevetjant de millonari,

está ben aposentat a un sillón d'aquells tant cómodos.

Pero pocas vegades faitx aixó, just per un objecte, y es que molts de pics (com mos sol pasá a tots es *poetas*) ni tenc es puro, ni dobbés per comprané. Empero un día que tenga un *purito*, llevó m'agraderia amb vesseu, assegut a un sillón, fumant, tirant es fum pe sa cara d'es veinats, insultant sas criadetas, cridant, posant cents de duros de messions, y sobretot mostrant es *puro*.

Pero es día que no tenc cap *habano*, llevonses..... llevonses es cuant faitx un papé ridicul, asegut a nes padrissos de sa font de Plassa, mirant passá sa gent, y somiant puros.

Així ma trobave un día cuant, passá un senyó, y va volé sa Providenci, que li caigués es mocadó devant jo.

Jo, mes aviat qu'un llamp, l'hey vaitx coi, no per educassió, sino cregut que d'aquella obra bona en sertiria, un puró.

—¡Eh! ¡Senyó! li ha caigut es mocadó—vaitx di jo dantlhei.

—¡Ah! *Muchisimas gracias*, agrade sc'atenció, *muchisimas gracias*, y escolti, digué ell treguentsé un *habano* guapísim. ¿Vosté que fuma?

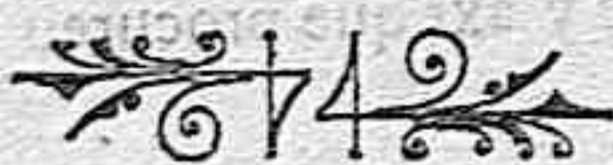
—¡María Santíssimeta!—vaitx di jo— ¡Si senyó! ¡Vaje si fum!

—Bueno, l'hey demenave per veuré si en volía doná un misto.

Li don sa meva capseta *económica*, encen aquell hermós puro, sense volé, se posá se capseta dins se butxaque y partí pes carré d'en Bauzá.

Un *desengaño más*, y qualque cosa menos.

PEP NOY

ESTUDIO

de los prohombres sollerenses

D. JERÓNIMO ESTADES

Un político incansable
 D. Jeronimo resulta,
 que pausado se sepulta
 en olvido deplorable.

Como toma sus medidas
 aunque derrotado a ratos,
 el será como los gatos
 que tienen sus siete vidas.

D. JUAN CANALS

El partido liberal
 nuestro D. Juan representa,
 y a nuestros ojos regenta
 su partido mucho mal.

Y si bueno fué en su día
 como es de avanzada edad,
 aunque tenga voluntad
 está salto de energía.

D. FRANCISCO ENSEÑAT

Es D. Francisco Enseñat
 hombre tan mal enseñado,
 que aún que siempre aconsejado
 va con posterioridad,
 como es tan inocentón,
 es un *maniquí* de balde
 que no sirve para alcalde,
 ni por presidir sesión

D. JUAN PUIG.

D. Juan D. Juan yo te imploro
 que tomes vida privada,
 que no sirves para nada
 aunque tienes mucho oro.

D. JAIME MORELL

Este fué Alcalde en su día
 pero un Gobernador
 le creyó usurpador
 y le usurpó la Alcaldía

De Esporlas

D. MIGUEL COLOM

Político muy tenorio
nos resulta D. Miguel
y de tan vivo como él
no hay otro en el Consistorio.
Diremos que es rata vieja
que se sabe sus lecciones,
y por donde pasa deja
raso el campo a los ratones.

D. ANTONIO FORTEZA

No ha salido del palo
político D. Antonio,
y aunque de bondad notorio
para político es malo.

D. DAMIAN OZONAS

Si hubiera en el Consistorio
hombres como D. Damián,
o siempre habría *jolgorio*
o estarian, laudatario
las cosas mejor que están

D. RAMÓN COLL

O bien de paga o de balde
en votación general
el quería ser Alcalde
y es inútil concejal.

D. P. ANTONIO ALCOVER

Otro señor de los buenos
inteligente notorio,
que lo hallan muy de menos
por dentro del Consistorio.

D. SALVADOR OLIVER

Del todo desconocido
me es el señor Oliver;
pronto podremos saber
cual será su cometido.

D. ANTONIO COLOM

Yo de Biniaraix bajé
y al Consistorio subí
y en todas partes noté
que se burlaban de mí.

D. ANDRÉS RULLAN

Si la confianza entera
le dieron por concejal,
como lo es el Curial
ya lo puede ser cualquiera.

D. JUAN FRONTERA

En el Consistorio va
como puede ir cualquiera,
porque este señor Frontera
no hace ni *fi* ni *fá*.

D. JUAN VICENS

Aquí está el gran patán
tatatan
que nada ejerce en bien
teteten
y ya veremos que al fin
tititin
le harán una ampliación
tototon
para ponerlo a un albúm,
tututun

U. ROSELLÓ

(Seguirá)

Atenció a n'ets esporlarins que s'a-
mollan amb vers.

Es senyós que duen borlas per sa boca
treven fum perque de Palma es consum
han tornat du per Esporlas.

Dimars s'orde va arribá, com pot di
en Jaume Fuyaca, qu'a n'aquella orde
tant maca la volia destrossá. No hey po-
rian consentí rebie tant fortas poñidas,
que después de fé sas cridas les volgue-
ssen fé desdi; y no poguent teni calma
feren viatge extraordinari es batle y es
secretari, amb automovil a Palma.

Per carrés y carreróns
feren inútils gestións,
y no poguentllho arreglá
sa posaren a plorá
com si fossen infants.

Enviaren a Madrid una carta a nes Rec-
tó que deya: Es consum senyó torna es-
tá enterra altre pic. Es vespre per més
pitjó a sa junta general no hey va vé cap
concejal de dins sa plana majó. En Guiem
Salas mogué sarau demanant uns cuants
papés y es secretari amb accés, s'escu-
sava que sa clau es senyó batle tenia, y
un amo de possessió digué per compara-
ssió qu'un mussol era el senyó que sem-
pre sa dormi de día.

Consejals, feis sa balansa,
jo ja he pogut prová
que dins Esporlas no hey ha
concejals de confiansa.

UN ESPORLARI

Nota: Un altre día donarem sas fitas
mes claras d'aquest misterios asunto.

De sa Pobla

Qui de voltros no té pecat que tiri es
primé.

Tots sen anaren; ningú volgué tirá mes
que es mestre de sa música lliberal, qu'
en sa lllenterna a nes nas y sas butxaques
plenas de pedras volia prende es meu
mestre per blanc, jo que estave a la mira,
me crem y pec bot dins es redondel, le
agaf per sa olla des calsons, y dic: Alto
aquí don Juan ¿V. no tiene ningún peca-
do?

—No senyó, amb digué mes cremat qu'
un misto.

Jo no he fet mes mal que es, es de po-
sà un poc de empeño per veure si poria
torná a remená es bastó y sense fé mal
a ningú vaitx fé aná se meva done a par-
lá en don sutano y en don menguano y
en don...

—Baste, callau, no enomeneu nin-
gú y si teniu rabi d'ell perque a fet de
cavall pare en sa vostre y de axó no n'heu
de fé cas, perque en trobá jornal un ho-
mo l'ha de fé y axi que procureu arreglá

s'asunto bonement y mirau per hont ti-
rau sas pedras perque heu ferit en Mique-
let que apesá de teni sa desgrasi de essé
un beneitet, tots le estiman mes qu'a vos
axi que vos coman que prengueu sa pun-
taria mes bé y no hauré d'aguefá es ga-
rrot de sas corretjades.

UN MUSIC

Tots es que xerraren qu'en Juan de sa
batuta fé de tapadora, heu saben ben sert.
No tan sols sa vegada de que parlaren, si-
no també es día de Sant Miquel en sa
sarenata que fé en Miquelet concejal y
president de sa música conservadora.

Es nostro directó no vol contestá a s'
escrit que dugué EN XERRIM a nes núme-
ro 21, per no devallá fins a n'es terreno
de fanc brut ahont viu en Juan Bave. Pero
noltros li volem dí qu' aquesta closca
plene de grins y de malas ideas, ell ma-
teix s'ha destapat diguent y firmant en so
seu nom y llinatje, que mentres corri sa
pesseta tant está a ses ordes des lliberals
com des conservados o del moro Musa.
Convé que heu sápigue D. Bartomeu.

Y diguent a n'es nostro mestre si fa de
cavall pare, que recordi qu'era amb una
tia seva y per lo tant que mes li hagués
valgut haverse mossegat sa llengo.

Pero també ha de recordá que *donde
las dan las toman*, y que té defectes mas-
sa grossos per aná a treura es des altres.
Tothom sap que en dirli: *directó de sa mú-
sica* tot duna bava y bava de bon de ve-
res, y sap també tothom que sempre dú
sa lllinterna a n'es nás, en tot lo cual a-
sembla a som pare. Per molt que rema-
nis sa batuta, y tú te creguis ferho bé ya
saps que per demaná res t'has de valé de
sa dona, que tú per tú no te pots acostá
en lloc, y que si t'han de sofrí així com ets,
es perque es lliberals no troban es mestre
conservadó tan venal com tú.

¡Quina llastima! Que devés Bonas-Aires
no poguesis trobá qui te llevás de sa
feina.

Noltros som atlots que sonam a baix de
sa batuta den Berguins y maldement es
nostro mestre no vulguí contendí amb en
Rian noltros li feim a sebre a n'aquest que
noltros estam dispots a defensá es mestre
en tot terreno,

Ja sap, pues, que l'esperam.

CUATRE DE SA MÚSICA D'ETS ATLOTS

A sa fonda Palmesana
que té l'amo Andreu Ramón
tots es dormitoris son
amb ventilació molt sana;
y per llevarse sa gana
trobaran plats variats
amb bon esmero arreglats
servits amb gran prontitut
y amorosa servitut
y tot a preus rebejats.

Si voleu sebre ahont es
carré de Cocheras, tres.

MAL DE DONES

Per mois de dobbés que tenga
sa done abans de casá,
si no sap apadassá
sempre la veuen aná
amb un'ala que li penje

Digué bé sa veritat
en Serol amb aquest vers,
perque tot lo que tens pers
una vegada casat,
y més si t'ets aplagat
amb una dona d'aqueixes,
perque llevó tot son queixen
que cap feina te sap fé,
y lo fet ja vols desfé
y d'avorrit ja le deixes.

Ja sa veu beu apurat
cualsevol homo qu'es casa
si no li sap dú sa casa
sa dona amb aqui es casat.
Té que servi de criat
mentres ella sa passetja
y es disfrutá malevetje
passant vida regalada,
sempre anant ben adornada
tant dia fané com diumenge.

Y aquell homo mentres tant
navega dins sa brutó
y no té mes salvassió
llogant donas, y pagant
es dobbés van mancabant
per no sebre feinatjá,
y cuant dones vol llogá
es mal mes gros llevó vé,
que sa qui no las sap fé
tampoc no las sap mená.

EGROJ

DE SANTANY

S'altre setmana un llomberdé mos
contá amb sos morros que li tremolavan
de rabi, sa *porcada* que feren tres batu-
rrots, que no les anomenam per vergo-
nya.

Se tracta qu'aquets tres *venta-fogons*
determinaren de fé un ball, y per darle-
sse de pinxos pensaren domés convidá
sas atlotas que mes les agradaven y de
no deixá ballá ets homos que les passás
pes seu *porcal* salero.

Pero aquesta gran brevata
no les na bé, segons mir;
aquesta vegada es tir
les sorti per sa culata.

Perque uns cuants joves agraviats des
despreci d'aquells tres *curros-tacos*, em-
prengueren una campanya desconsyant
a totas sas atlotas qu'havían estat invi-
tadas, que no anassen a tal ball.

Arribá s'hora de comensá es ball y amb
gran pena d'aquells tres joves *imberbes*,
domés havían comparegudas sas tres res-
pectivas *novias*, amb sas sevas també
respectivas y orgullosas *mamás*, qu'an-
ven mes mudadas qu'un garbayó.

Esperaren mitxa hora més; pero vejent
que sa feya tart y no compareixia ningú
més, comensaren es ball y sempre varen
have de ballá amb sa mateixa, perque ¡oh
ridicules! no hey havia balladoras.

Per lo tant altre vegade,
si no voleu fracassá
amb lealtat heu d'aná
cuant fesseu sa convidada,
perque está ben demostrada
aquesta gran veritat
que sempre m'han enseyat:
Que qui amb picardia va
y ets amics vol enganá
ell es s'únic enganat.

UN HOMO DE CONEIXEMENT

Un cuento que no va de cuento.

Ets esperitistas diven que sas perso-
nas neixen trenta o coranta vegades, y
cuant morim es nostro esperit queda li-
bre, y per sa seva voluntat, devegades
se posa dins es cos d'un ase, altres dins
es d'un cá o un moix y etc. etc.

Pues dins es poble tenim un *bullo de*
carn que té s'esperit de monea, ja que
totas sas sevas ideas consisteixen amb
fé imitacions, com fan aquesta classe d'
animals.

Desde que vengueren es missionés sa
seva idea es imitarlos, y si passau, pes
tallé que fa feina aquest sebrateretxo, el
sentireu que vol imitá amb sos seus
brams, aquells sants pares, cuant ense-
nyaven aquells cansons a nes poble, y
per fé *s'animelada* mes grossa, reuneix
una vintena d'atlotets y les se fá enre-
voltá d'ell, qu'está assegut, tenguent una
forma amb una mà y s'estira-peu amb
s'altre, y allá les fá cantá, profenant es
religiosos cants des pares missionés.

Jo el vaitx veure fent aquesta tunsió,
impedint sa via pública (d'aixó sa cupa
es des municipals, qu'en qu'heu vejen
no diven res) y molestant es veinats.
Cuant vaitx veura aquella bocata me
vengueren ganas de tirarli un pá de pe-
sseta perque callás éll y su *plebe*.

Si heu fá per devossió, con tal no mo-
lesti ningú que seguesque, si es per cri-
ticá está molt mal fet, y si heu fá per e-
jesitá sa veu li suplicam que vaje a nen
Juan Martina y que li don quatre llisons
d'entonassió, y per final suplicam a mes-
tre Juan Trapassé, duenyó des tallé, que
cridi s'atensió a n'aquest homo, monea
per caracte, ase per sa veu y enfos per
sa boca, o de lo contrari el rosseguerem
a éll per demunt aquest paperot.

UNA PARTIDA QU'ES DILLUNS FAN FESTA

Tota persona forense
qu'a Palma haja d'aná
molt barató pot menjá
a sa FONDA SOLLERENSE

Plassa Juanot Colom (Des tren) n. 3

DE BUJE

—Miquel qu'estás enterat d'aquest
grossisim misteri que passa pes Cemen-
teri?

—No, Juan, y qu'ha passat?...

—Pues per dins lloc tant sagrat, de
conis a van omplit, y uns cuants *pinxos*
cada nit per asalto l'han tomat.

—¡Que dius Miquel! ¡Aixó es gros!

—T'ho cont talment com passa; allá
van a fé sa cassa per mesclá amb un a-
rros.

—Jo no'hu creuré fins qu'heu veji.

—Pues la setmana passada feren sa
gran arrossada, amb compañía mal aira-
da de pes carré de l'iglesi.

—¿Y qui son tals atrevits?

—Esperet que passa es jutje y lo que
dú dins sa butse de conis pega groñits.

—¿Te vols explicá mes clá?

—No perque tu ets xerredó y a un qu'
era retjidó li anirias a contá.

—Jo te promet de que no.

—Sé que llengo na tens molta y si
et vols conformá escolta, qu'ara he tre-
ta una cansó:

Li suplic senyó Rectó,
qu'aclarasque tal misteri
y a s'abús des Cementeri
que procur aturarlo.

UN BUJERRI

XERRIMADES

Es dos estimats colegas *Gallet y Foc y*
Fum, fa unas cuantas setmanas que se
tiran *xinitas* y estan a punt d'enviarsé
s'*últim betúm*.

Vaja; coneixement. Ni un ni s'altre
volgueu fé de *gallet*; apasiguau es *foe* y
dexau fé que totas aquestas tonterias si-
guen *fum*.

Aixó és es consej d'un amic jovenet,
amb menos esperienci qu'es mestres. Se-
guiulho si voleu.

Sino colegas amats
pegauvos tant com volgueu,
supos que vos gordereu
da quedá es dos desgraciats.

Es poeta *Egroj* mos comuniqué:

Faitx a sebre en general, a nes fradins
de dins Sólle, que una xeripa sen rolle
d'un modo fenomenal. Si ni ha cap de ca-
sadis, y que se vulga casá, sis días té per
pensá, pues que venga y que m'avis.

Un'atrote a Sólle hey há, que dú molta
de casera, diven qu'es desespera fradina
no pot está. Si en vuit dias no's casada,
diu que se penjará pes coll des que troba-
rá y li quedará penjada.

Pues si jo no fos casat ja l'heuria de-
menada. Profitau si vos agrade lo que jo
vos he trassat.

Es dos torts passats per malla avisen a sas fabricantes de can Pedessot, que si tornan insulta aquell jove que l'insultan diguenli *Tort passat per malla*, ferán una llista de noms y una colecció de retratos y ja vorem que será.

Y aquell jove que tant calla sense have pasat per malla, les té un poc de compassió perque tenen fluix es cap, y per aixó amb un velló comprará una urbanidat per darvos educassió.

Un que té poca son, mos envia aquesta *jaculatoria*.

En es pla d'en Bieleta una polla *Llesinta*, de bon demati quant es sol encara es fresc, ja esmola sa garrova amb un jove, que ella diu es es seu anemorat; aixó no te res de particulá, pero lo que ni té de particulá es que aquesta *Llesinta*, fa guarda amb una de Valldemosa, y totas dues dins se fábrica de C'an Padasot, sempre mermulan un jove que no vol sebre res d'elles.

Atlotetas, procurau no mermulá tant aquest jove, perque mos ha dit que en sab de grosses y las vos dirá demunt EN XERRIM.

Qui vulguí comprá ensaimades coquerrois y doblegats, dolsas de sucre esponjats, panets, bescuit, y panades o pes qu'es casen tortades, galletetas y confits, llevó pastisos farsits, fruitas molt ben confitades, sardinetas empotadas y tot a preus mol petits

A d'aná a nes conegut important forn de "GAS MUT" Carré de sa Lluna 8—Sólle

Diümenge pasat, después de havé berenat de café amb un panet d'olí, vaitx sorti per aná a veura un amic meu que está dins *Can Quenc*, y un poc antes d'arribari sent un escandol fenomenal.

¿Qué será aixó? pensave ¿qué son aquets crits y aquestas paraulas tant mal sonants? Poc a poc ma vaitx acostá, y procurant no essé vist me pos al *oido*.

Segons vaitx senti se tractave de si passarás o no passarás per aquí, eren un homo y una dona, a ella le vaitx conexe en se veu, y resultá essé d'aquella fami- li tan escandalosa que tots es veynats ja los tenen s'uy posat a d'amunt. Jò tot heu vaitx senti, pero me don vergonya d'escriureu.

¡Recabayons y qu'en digué de paraulas gruxades aquella dona!, y quin descaro; apesá que a mi no me veyan, me tapave ets uys y sas oreyas, per no veurela y per no sentirla. Y qu'en va di de puses y pois, y..... prou.

No sé com es veins de per aquell con- torn no sercan casa y s'en van, lo qu'es jó m'hen aniria ah nt sevuya per no te- ni ocaació de tornarle senti.

Ves que deven té es veynats, pèns jo, que sovint se troban ha havé d'escoltá aquestas completas.

Y es municipal Corona no podria po- sari remey, mos agraderia heu intentás.

—¡Que tal Miquel! ¿Per hont volas que may te poren trobá?...

—Perque ara tenc un villá y m'entretenc fent carambolas. De cop na fas mes de vint. Es un billá que va bé des que fá en **Nadal Ferrer** Carré des Socorro 5.

Un qu'heu veu tot mos comunica, que rectifica totas sas ofensas dirigidas, a sas toreras-hortolanas, de l'Horta, menos a una que te es nom de animal *femenino*, y que devegades l'encalsen es falcons, pues ademes de se caparruda té un cap d'horchata.

Ala idó hortolanetas contentas podeu está, pues jo vos vuy retirá sas passadas parauletas.

UN QU'HEU VEU TOT

De BinaraiX mos contan:

La setmana passada medó Doya va te- ni una lucha grego-romana amb un altre dona y se digueren paraulas gruxades, principalment medó Doya qu'aprofitá s' ocaació per amolla es seu vocabulari de paraulas grosserotas, per insultá s'altre do- ne, que segons noticis es una persona formal y honrada carta cabal, diferent d' ella que no se pot jirá a la mitat de ca- sas des poblé; y si no creis amb noltros preguntavó a sas fabricantes de «Cas Pas- to» que coneixèn molt dues fias sevas.

Es motiu de sa brega va se perque a n'aquella done li faltavan moltas cosas de dins es seu hort, y medó Doya a mes de tení sa llengo llarga també hey té sas ungles.

O sino qu'heu diga sa gallina que fé mal bé dins caseua, es vel que restituhí a nes capellá y... no séguim perque te- nim vergonya.

Perque si volguessem xerrá més, po- driam dí qualche cosa d'aquell mestre que desde es seu balcó muda s'aigo a nes canari, y que, segons diu madó Doya, s'ha de casá amb una fia seva. El me co- mernerá molt.

Per avuy ja heu deix aná satisfet y voluntari quant damés torneu xerrá mos será ben necessari se vostra llengo tayá.

UN CAMPEÓN

¡No gonyarém per sustos!

Dimecres passat estant dins sa Redec- ció escriguent un article cuantre sa bru- tedat des cotxos des morts, sentiem una gran rumó y pensant si seria qualche *zeppelin* que venia a bombetja es cadafal de tocari sa música y ets escusats de la Vila, sortirem a defora y verem una gran gernasió cridant y pegant sempentas de- vant «can Castellet» y «can Bibí».

Mos acostarem *al lugar del suceso*, amb un paraigo estés per pó des *zeppelin*, y preguntarem a una doneta quin era es motiu d'aquell barullo.

—U.... una.... ra.... ra.... rata — mos contestá tremolant des susto.

¡Ja'hu val! Sa gent des carré de sa Llu- na s'asusta mes per una rata qu'es nos- Directó pes Saitx.

Y sort qu'aquell desveri va pore cabá molt bé gracies a un ca raté que té D. Rafael Roveri.

¡Lo de sempre!

Aquesta setmana mos han sobrat un article de Sólle firmat per «Un Cuaisevol» dos de Manacó, un de Santañy sobre es tirá couets a nes peixos, dos de sa Pobla (Per amor de Deu poblés) un de Esporlas, un d'Alaró y *ja no va más*.

Disapte que vé emplearem un nou sis- teme per ferley quebre tot.

Juventut eterna...

...se consigueix usant s'ALGO TRIUNFAL POGRESIVA, que garantisen que no conté nitrato de plata ni sustancias nocivas a sa sa- lut.

No embruta sa pell ni taca sa roba.

Preu: 5 pessetas botella

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva sa juventut! En venen a Palma: perfumeria Inglesa, a se Ca- dena 6—Perfumeria Oriental, Quint 1 y 3 Perfumeria de D. Lluc Canals, Brosa 10 y e SOLLER: Jermanas Estades, Plassa Consti- tució 16 y a sa Perfumeria Artística, Lluna 5 y a totas sas priucipals perfumerias d'Es- paña.

¡¡¡Qui torna en sos cabeis blancs es perque voll!!!

Es jove, not desconsolis si te veus sa vista lluenta. tenguent sa gana dolenta ten entrerà de valenta beguent es **PALOS RESOLIS**. qu'en P. Estrany aqui regenta.

De venta a tots es cafés y casas de beguda

«LAS TRECE NOCHES DE JUANITA».

NOVELA POPULAR

De venta en la imprenta de este periódico a precio de o 50 ptas. ejemplar.

SOLLER-Tip. Moderna de Calatayud y C.^a